

Nr 792.

Av herr **Magnusson** i Skövde **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående försvarsväsendets ordnande.*

I sitt yttrande över försvarskommissionens betänkande har chefen för Västra arméfördelningen upptagit frågan om musiken vid Karlsborgs artilleriregemente i en blivande härorganisation. I en särskild till yttrandet bifogad promemoria framhålles sålunda önskemålet, att musikkåren, som hittills varit organiserad enligt den så kallade typ III, måtte förstärkas till typ II. Sålunda anföres bland annat:

»För ett tjugotal år sedan kunde en musikkår på 10—12 man tillfredsställa den tidens musikaliska fordringar, men tack vare de statsunderstödda orkesterföreningarna och andra musikföreningar samt nu senast radions stora insats i musiklivet har musikkulturen gått raskt framåt. Det är nödvändigt att en musikkår har den storlek och sammansättning, som erfordras för att fylla de fordringar, som ställas på en nutidens militärmusikkår. Det måste anses som rätt anmärkningsvärt, att 1935 års försvarskommission kunnat föreslå Värmlands flygflottilj i Karlstad — samma storlek som Västergötlands flygflottilj i Karlsborg — ensamt en musikkår av typ II (21 man och 5 elever) medan A. 9:s musikkår — avsedd för Karlsborgs garnison — fastställts till typ III (14 man och 4 elever). Här har synbarligen endast räknats med en musikkår för artilleriregementet men ej tagits i betraktande att på Karlsborg även finnas andra förband — flygflottiljen, Int. 2 och tygkompaniet — liksom även personalen vid tygstationen och ammunitionsfabriken, som ju också räknas till garnisonen. A. 9:s musikkårs uppgift att samtidigt tjäna som garnisonsmusikkår borde väl berättiga densamma att få utgöra en kår av typ II, synnerligast som försvarskommissionen ansett att I 19:s musikkår i Boden i samma egenskap av garnisonsmusikkår skall erhålla typ I (36 man och 8 elever). Då Karlsborg dessutom är så beläget att tillfälle där ej gives att höra annan musik är det av största vikt att en fullt njutbar musik erhålles. Här föreligger alltså fullt bärande skäl för att en ökning av A. 9:s musikkår bör komma till stånd, så att den kan fylla den uppgift i militärt och kulturellt hänseende, som kommer att ställas på densamma.»

Karlsborgs kommunalfullmäktige ha beträffande denna fråga anfört följande: »I försvarskommissionens majoritetsförslag likaväl som i den fram-

lagda regeringspropositionen i försvarsfrågan har den till Karlsborg förlagda styrkan av såväl fast anställd som värnpliktig personal föreslagits avsevärt ökad. Vi våga förutse, att så även blir det slutgiltiga beslutet.

Karlsborgs kommunalfullmäktige känna fullt det ansvar, som härigenom blir dem pålagt, beträffande denna till största delen i ungdomsåren varande personals kulturella och andliga utveckling och äro även beredda att påtaga sig sin andel av detta ansvar. Karlsborgs resurser äro emellertid begränsade. Vi anse oss därför hava rätt begära den hjälp från statliga och i detta fall militära tillgångar, som i berörda avseende är möjlig åstadkomma. Tillgång på god musik är en utomordentlig sådan tillgång, icke blott i kulturellt utan även och icke minst i allmänt uppfostrande syfte. För den som något känner förhållandena på orten och de få andligt betonade förströelsemöjligheterna dessa bjuda, torde ett närmare ingående på denna del av frågan icke vara behöfvlig.

Med dessa utgångspunkter tillåta vi oss emellertid vädja till länets företrädare i riksdagen, att för Karlsborgs artilleriregementes del motionera om en musikkår, avsedd för Karlsborgs garnison, av sådan styrka och sammansättning, att en allsidig musik kan utföras, d. v. s. om en musikkår av typ II i stället för av typ III. Den av förändringen betingade merkostnaden, beräknad till 8,616 kronor årligen (utan dyrtidstillägg), anse vi mer än väl berättigad.»

De av arméfördelningschefen och av Karlsborgs kommunalfullmäktige anförda skälen äro otvivelaktigt värda allt beaktande. Till dessa kan ytterligare läggas, att en musikkår av typ III genom tjänstgöring och kommanderingar för viss del av personalen ofta blir så splittrad, att den icke kan förfoga över tillräcklig samlad personal för utförande av underhållningsmusik. Det lär ej heller böra lämnas obeaktat, att för en garnisonsort av Karlsborgs art tillgången på god musik är av så stor betydelse att den för tjänar tillgodoses genom statsmakternas försorg.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen i samband med beslut i anledning av propositionen nr 225 m. fl. måtte besluta att vid Karlsborg organiseras en musikkår av typ II.

Stockholm den 22 april 1936.

Karl Magnusson.

Emil Bengtsson.

Wilhelm Beck.

Aron Gustafsson,

Lekåsa.

Gustav Johanson.

Walter Sundström.

A. S. Fält.
